

La Roca perd una escola privada, guanya un institut d'ensenyament secundari

Finalment l'Escola St. Jordi de primària tanca després de 25 anys d'història al capdavant de l'ensenyament en català. Després del tancament el curs pasat de l'escola Bell.lloc, la Roca perd ara la seva escola més emblemàtica. Professors i ex-alumnes ens parlen de la història del St. Jordi

Al curs 71-72 va començar a funcionar l'escola St. Jordi a La Roca del Vallès. Molts i molts alumnes han creuat els seus patis; molts professors han deixat hores i més hores per tal d'ensenyar com millor sabien; moltes vivències compartides, moltes estones boniques i d'altres per a l'oblit, molts records formen els 25 anys d'història d'una escola que segur serà recordada amb molta simpatia a La Roca i a la resta de la comarca.

L'escola St. Jordi va ser una de les primeres "escoles catalanes". El propi nom de l'escola i la celebració de la diada de St. Jordi ens recorda que era un projecte atrevit enmarcat en l'època franquista. Es tractava, a la primera etapa, d'una escola activa, innovadora en la metodologia pedagògica, diferent de l'estil de les escoles oficials i públiques. L'assessor pedagògic d'aquesta primera etapa va ser Ramon Fuster, persona que va jugar un paper molt important a la història d'aquesta institució per la seva tasca impulsora i revolucionària en el camp pedagògic. Els primers passos, sota la direcció de Pere Segura, van unir a un grup

de 20 persones que van començar a treballar amb molta il·lusió, els mestres i personal que van estar durant aquells primers anys recorden aquesta etapa com la millor de l'escola. La primera etapa va consolidar una escola que acollia uns 600 alumnes des de pre-

escolar fins a vuitè de bàsica. St. Jordi era una escola privada i estava financada, com a obra social, per La Caixa de Catalunya. El volum d'inversió d'aquesta entitat es va fer patent en totes les instal·lacions i

equipaments. Era una escola privilegiada, amb menjador, laboratoris de qualitat, biblioteques ben equipades i transport propi que permetia l'assistència a l'escola a nens de tota la comarca. Tots aquests elements feien la tasca pedagògica molt agradable i productiva, els nens adquirien una formació completa amb una despesa econòmica mínima.

La crisi de l'escola comença quan La Caixa de Catalunya es desvincula progressivament del projecte, per un canvi en els objectius de les obres socials. En un moment donat surt la idea de convertir-la en un centre d'educació secundària i a partir de l'any 85 es comença amb el tancament de cursos del nivell més baix i l'escola va perdent vida. Al curs 91-92 La Caixa de Catalunya comunica que es deslliga totalment del projecte i arriba un temps d'incertesa. Associacions de pares, professors, entitats privades i el mateix Ajuntament, van intentar de fer-se amb l'escola, però cap de les opcions es va tirar endavant.

Des de l'anunci de tancament de l'escola al 91 fins al final, els professors van passar un temps molt dur degut a la incertesa del seu futur professional. Tot el procés va acabar amb el tancament el curs 95-96 amb uns 140 alumnes, xifra molt baixa en comparació als 600 alumnes que havia arribat a tenir a l'etapa forta.

L'any que ve l'escola St. Jordi ja serà l'IES de La Roca; ja no serà aquella escola que va néixer amb la intenció de crear quelcom nou.

25 anys d'història d'una escola que són alhora 25 anys de l'història d'un poble.

Pep Navarro